АЛФА БК УНИВЕРЗИТЕТ
Број 526
09.05. 2024 год.
Нови Београд, Палмира Тољатија 3

Алфа БК Универзитет

Факултет за финансије, банкарство и ревизију

ВЕЋУ ЗА ПОСЛЕДИПЛОМСКЕ СТУДИЈЕ

Одлуком број 414 Већа за последипломске студије АЛФА БК Универзитета са седнице одржане 3. априла 2024. године именовани су чланови Комисије за оцену научне заснованости и подобности пријављене теме докторске дисертације мр Агрона Фератија, под називом „Локализација хуманитарних невладиних организација ради бољег пружања хуманитарне помоћи и одговора на кризу" у саставу:

- др Јозефина Беке-Тривунац, професор емеритус, Алфа БК Универзитет,, ментор,
- др Гордана Мрдак, ванредни професор,Алфа БК Универзитет, председник Комисије,
- др Милош Крстић, виши научни сарадник, Природно математички факултет у Нишу, Универзитет у Нишу, члан.

Након увида у садржај и структуру пријављене теме и разматрања исте, Комисија у складу са Правилником о докторским академским студијама на Алфа БК Универзитету подноси следећи

И З В Е Ш Т А Ј

о оцени научне заснованости и подобности пријављене теме докторске дисертације кандидата Агрона Фератија

Основни подаци о кандидату и дисертацији

Биографија кандидата

Агрон Ферати рођен је у Призрену 1978. године, данас живи и ради у Сједињеним Америцкима Дрзавама. Ожењен је. Отац је троје деце.

Дипломирао је 2022. године на Факултету за финансије, банкарство и ревизију Алфа БК Универзитета. Магистрирао је 2018. године на Факултету за финансије, банкарство и ревизију АЛФА БК Универзитета у Београду. Тема магистарског рада била је „Управљање у пружању хуманитарних услуга на даљину - нова парадигма помоћи", код проф. др Јозефине Беке-Тривунац као ментора.

Агрон Ферати је виши стручњак за међународну помоћ и развој са преко 18 година доказаног искуства у дизајнирању и имплементацији хуманитарних и развојних програма, менаџменту, преговарању, прикупљању средстава, стратешком маркетингу и комуникацији и организационом реструктурирању и развоју.

Током свог 18 година рада, Агрон Ферати је координирао, стицао и директно руководио низом вишемилионских пројеката за непрофитне и профитне организације које су успешно јачале заједнице кроз јачање здравственог система и пружање услуга, образовања, социјалних пројеката заштите, економског развоја и развоја заједнице. Г. Ферати користи преговоре као механизам ангажовања и доказао је рекордно извођење сложених преговора у тешким оперативним окружењима као што су Судан, Авганистан, Мали, Јемен, Венецуела, Ирак, Сирија и Хаити. Г. Ферати је водио преко 124 операција помоћи, уговора и преговоре о корпоративном спајању са донаторима, страним владама и партнерима. Г. Ферати је радио или подржавао пројекте у Азији и на Блиском истоку, Африци, Латинској Америци, Карибском басену и Источној Европи.

Током свог мандата на месту директора за развој програма, господин Ферати је водио преговоре и дизајнирао иновативне програме помоћи и развоја који су примењивали стопу апликације и портфељ од преко 450 милиона долара. Његова стручност у управљању катастрофама, транзицији и развојним окружењима омогућила му је да прати трендове у међународном развоју и примени најсавременије концепте и пронађе практичне начине за њихову интеграцију и примену у свакодневним операцијама.

У својој дугогодишњој улози високог представника, господин Ферати је био у контакту са бројним међународним донаторским и партнерским организацијама и преговарао са амбасадорима, страним владама, УН-ом, ИФРЦ-ом и директорима организација приватног сектора о развојној помоћи. Напори господина Фератија су кључни елемент који води угледну Међународну организацију за помоћ и развој ка проактивном и успешном успостављању нових операција у више од девет земаља и успешним операцијама у преко 20 округа широм света. Као директор/руководилац тима за пројекте у Ираку, Јордану, Сирији, Либану и Хаитију, г. Ферати је надгледао програмски портфељ од преко 200 милиона долара, укључујући управљање преко 1.800 домаћег особља и 180 страног особља и консултаната. Обезбедио је и надгледао је управљање и имплементацију широког спектра донатора, укључујући УСАИД, УСАИД-БХА, Стате Департмент-БПРМ, Црвени крст, УН, ЕЦ, УК Аид, АУСАИД и приватне/корпоративне донаторске буџете и програме.

Г. Ферати је, такође, обавио широк спектар консултантских послова са профитним и непрофитним компанијама, служио је као интерни ревизор за Catholic Aid Services, водио бројне процене земаља/пројеката и коаутор је извештаја у областима хуманитарних и развојних пројеката, заштите и решавање конфликата, укључујући најновије публикације о перцепцији и употреби услуга примарне здравствене заштите у Ираку.

Као оснивач International Advisory, Products and Sistems Лтд. (и-АПС) од 2012. године и сада извршни директор и инвеститор у 4 међународне компаније и 5 технолошких производа, господин Ферати је члан вишег менаџмент тима одговоран за свеукупно управљање и управљање вишемилионских организационих операција у преко 14 земаља широм света и групе од преко 11 регистрованих ентитета/компанија и 5 брендова који раде заједно под једном организационом структуром.

Библиографија кандидата

Поред магистарске тезе, кандидат мр Агрон Ферати има три објављена рада из области докторске дисертације.

1. **Агрон Ферати**, Financial management and internal controls in ngo's promote better humanitarian funds management, Ревизор, 26: 2 (97-98), 2022, стр. 99-109, ДОИ: 10.56362/Рев2298099. (М53)
2. **Агрон Ферати**, Јозефина Беке-Тривунац, Стефан Милојевић, Localization, new concept of providing humanitarian aid, Ревизор, 26: 2 (102-103), 2023, стр. 57-60, ДОИ: 10.56362/Рев23102057Ф. (М53).
3. Gilbert Burnham, Connie Hoe, Yuen Wai Hung, **Agron Ferati** , Allen Dyer, Thamer Al Hifi, Rabia Aboud, Tariq Hasoon. Perceptions and Utilization of Primary Healthcare Services in Iraq: Findings from a National Household Survey. Perceptions and utilization of primary health care services in Iraq: findings from a national household survey
https://www.researchgate.net/publication/224896465_Perceptions_and_Utilization_of_Primary_Healthcare_Services_in_Iraq_Findings_from_a_National_Household_Survey

Предмет и циљ дисертације

Докторска дисертација са предложеним називом: „Локализација хуманитарних невладиних организација ради бољег пружања хуманитарне помоћи и одговора на кризу" бави се актуелном тематиком у области хуманитарног рада и добротворних активности.

Хуманитарни одговор је од виталног значаја у данашњем свету, јер настоји да побољша услове у заједницама погођеним природним катастрофама, насиљем и другим кризама. Да би то било могуће, ефикасност је кључна и хуманитарни стручњаци су усмерили низ ресурса да "дешифрују" различите начине који хуманитарну помоћ чине ефикаснијом и доступнијом.

Са становишта локализације, ефикасност се огледа кроз оснаживање локалних организација да пруже директне одговоре у хуманитарним кризама, с обзиром на њихово боље разумевање локалних прилика, корисника, културних норми, приватног сектора и владе.

Током Светског хуманитарног самита (ВХС) у мају 2016. године, покренут је корпус питања под називом "Велика погодба" са циљем повећања ефикасности хуманитарне помоћи. Једно од питања о којима се редовно расправља је пружање више ресурса и моћи доношења одлука људима који су најближи погођеним подручјима. Овим се на различите начине подстиче ефикасност, што укључује брзу реакцију због непосредне близине. Локални лидери су у стању да разумеју локалне потребе, нижи су оперативни трошкови када се реагује на локалном нивоу у поређењу са тим када активности

преузму међународне организације. Обезбеђивање више ресурса и моћи за доношење одлука ствара потребу да се разуме како локализација побољшава хуманитарни одговор и да се проуче и практични и теоретски примери, који су виђени, и кораци који се могу предузети да би се оптимизовали напори локализације и унапредила ефикасност.

Неке од теоријских перспектива, које ће бити разматране у овој дисертацији, односе се на основе система који добро функционише. Примери ових теорија су теорија зависности, теорија система, теорија партнерства и сарадње и тако даље. Ове теоријске перспективе холистички дају образложење за локализацију у хуманитарном раду. Оне полазе од става да је регионализовани приступ ефективнији, ефикаснији и одрживији од локализованог и да је таква хуманитарна интервенција више етички заснована. Кроз схватање и коришћење ових теорија у комбинацији са емпиријским искуствима из целог света, хуманитарни актери могу да осмисле и спроведу стратегије које ће, заиста, оснажити локалне организације, поштовати способности и деловање погођених заједница и, на крају, допринети правичнијем и ефикаснијем глобалном процесу испоруке хуманитарне помоћи.

Примарни циљ овог истраживања је да емпиријски покаже везе између локализације хуманитарних напора и накнадне ефикасности у одговору на кризе. Ефекти и обим локализације хуманитарне помоћи биће истражени и евалуирани путем анкете како би се утврдила њена ефективност у смислу утицаја и финансијске ефикасности. Резултати евалуације, заједно са могућим користима и изазовима, формираће оперативни оквир студије.

Постоје претпоставке да ће локализација побољшати квалитет и утицај хуманитарних одговора; међутим, врло је мали број објављених радова са резултатима тестова ових претпоставки. Како је наведено у "Великој погодби", досадашњи резултати истраживања фокусирали су се на праћење напретка у обавезама да се подржи чин локализације хуманитарних одговора (пружањем најрелевантније дефиниције локализације хуманитарног одговора) уместо на користи од локализованих одговора за људе погођене кризом или у процесу привредног развоја.

Позивајући се на литературу и друге изворе, ова дисертација имаће за циљ да успостави везу између локализације и ефикасности хуманитарне помоћи и да покаже да ли локализација може да функционише и да ли је ефективна. Ово ће бити урађено у блиској вези са финансијским оснаживањем, управљањем, управљањем ресурсима и набавком, бољом администрацијом и праћењем/надзором и тако даље.

Основне хипотезе од којих ће се полазити у истраживањима

Истраживање ће се заснивати на следећим полазним хипотезама:

X_1= Локализација у хуманитарној помоћи заиста повећава ефикасност помоћи.

X_2= Локалне организације су у стању да боље прилагоде потребе заједница у поређењу са међународним организацијама, што им омогућава да одговоре на хуманитарне катастрофе или кризе.

X_3= Традиционални систем међународне помоћи, који карактерише централизовано доношење одлука и гломазни механизми финансијског извештавања и усклађивања, је један од главних изазова за процес локализације који доводи до неколико ограничења, укључујући могућност националних организација да аплицирају примају и управљају финансирањем.

X_4 = Недостатак довољног финансирања намењеног националним/локалним организацијама, ограничене могућности развоја капацитета и рестриктивни модели партнерства су главни изазови за локализацију хуманитарне помоћи, што спречава локалне организације да "играју" централнију улогу у хуманитарним одговорима.

X_5 = Примање већег износа финансијских средстава од међународних организација или директно од донатора омогућава локалним организацијама да самосталније управљају одговорима на кризу.

X_6 = Више ангажовања заједнице у осмишљавању и пружању хуманитарне помоћи доводи до већег учешћа заједнице, што доприноси бољем прихватању помоћи и бољој сарадњи заједнице, и истовремено осигурава безбедност и сигурност операција помоћи.

Методе које ће се у истраживању применити

Сврха истраживања је да се утврди однос између локализације и ефикасности у хуманитарном раду путем истраживања објављених радова (екстерна литературе), студија случајева и интервјуа са кључним информаторима који је осмишљен на начин да циља на менаџере и лидере хуманитарних и међународних организација у локалној заједници. Студија је дизајнирана да добије детаљне информације о историјском приступу, операцијама, изазовима и резултатима локализованог вођства и менаџмента. Циљеви студије ће бити уоквирени тако да се баве главним темама, а то су управљање ресурсима, моћ доношења одлука, мотивациони приступи, комуникацијске вештине и изградња тима у оквиру хуманитарних операција.

Студија ће, такође, проценити достигнућа већ локализованог хуманитарног финансирања датог директно националним организацијама да би се разумело како њихове постојеће праксе и поштовање доводе до успеха у хуманитарним резултатима. Евалуација ће се састојати од процене оперативних структура, механизама реаговања и индикатора утицаја организација које су у потпуности посвећене локализацији. Истраживање ће упоредити ове организације са кохортом њихових међународних колега које имају глобални приступ у свом раду и идентификоваће праксе и организационе структуре које су у корелацији са вишим нивоима ефикасности, транспарентности, трошковне ефикасности и ефективности у пружању помоћи. Ово поређење ће бити извор вредности за локализацију, указујући на најбоље праксе и области за побољшање. Ова холистичка студија не само да ће потврдити важност локализације у побољшању хуманитарних одговора, већ ће такође пружити практичну "мапу пута" коју организације могу да користе како би проширили свој локализовани утицај, додајући на тај начин дискусију о ефикасности испоруке хуманитарне помоћи.

Студија ће такође испитати ниво и сложеност правила и прописа донаторских организација повезаних са управљањем грантовима и финансијским извештавањем.

Очекивани позитивни резултати истраживања подстаћи ће већи број давалаца хуманитарне помоћи да усвоје приступ локализације, што ће знатно повећати разноврстност, прилагодљивост и доступност хуманитарне помоћи лицима којима је она неопходна, као и број лица којима ће таква помоћ бити доступна.

Сажет опис садржаја (структура и поглавља)

Рад има шест поглавља и следећи садржај:

I Увод
1.1. Локализација хуманитарне помоћи
1.2. Дефиниција истраживачких хипотеза
II Преглед литературе
2.1. Емпиријска истраживања
2.1.1. Велика погодба
2.1.2. Локализација и финансијски менаџмент
2.1.3. Локализација и организациона структура и култура
2.1.4. Локализација нових технологија
2.2. Теоретска истраживања
2.3 Оперативни и концептуални оквир
III Методологија истраживања
3.1. Увод у методологију
3.2. Циљане области истраживања и процедуре за избор области и организација
3.3. Методологија и узорак
3.4. Садржај упитника за истраживање учинка локализације у међународној организацији
3.5. Методе приказивања података
IV Резултати истраживања и дискусија
4.1 Опис података
4.2. Анализа података и тумачење резултата
4.3. Дискусија и налази
V. Закључак
5.1. Општи закључак и научни допринос
5.2. Ограничења у истраживању
5.3. Предлози за даља истраживања

Опис садржаја

У уводном делу разматраће се позадина проблема локализације, наводећи различите примере претходних изазова и решења са којима смо се суочавали.

У делу које се односи на преглед литературе размотриће се претходни радови у вези са локализацијом у међународним невладиним организацијама. Главни циљ за ово ће бити уважавање развоја у истом, док се у исто време препознају недостаци у овој области и како се они даље могу адресирати у овој студији. Теорије које се односе на предмет ће такође бити дискутоване.

У оквиру методологије истраживања описаће се истраживачке методе које ће се користити у студији, алати који ће се користити и методе презентације (у наставку следећег поглавља).

У оквиру резултата и дискусије описаће се базе података и приказати анализа и резултати истраживања.

У закључном делу рада биће представљени коначни закључци анкете и даљи рад на препорукама других области истраживања према празнинама уоченим током истраживања.

Очекивани резултати и научни допринос

(конкретно навести очекивани допринос одређеној области науке)

Очековани резултати истраживања у виду научног доприноса укључују:

- Очекује се да ће истраживања открити специфичне праксе управљања и руковођења које су примерене за географску локацију и које имају значајан утицај на ефективност и ефикасност пословања.
- Докторска дисертација ће расветлити најбоље праксе и иновативне приступе који постоје у оквиру хуманитарних организација, пружајући практичне и применљиве закључке за хуманитарне организације које желе да побољштају свој учинак.
- Докторска дисертација има за циљ да прикаже предности и препреке локализације и пружиће корисне информације хуманитарном пољу, подржавајући аргумент за локализованији приступ хуманитарној и развојној помоћи .

Очекивани резултати истраживања у виду друштвеног доприноса укључују:

- Стварање директне емпиријске везе између нивоа локализације хуманитарних напора и оперативне ефективности испоруке помоћи у смислу транспарентности утичући на хуманитарну кризу кроз ефикасан систем праћења и извештавања.

Дисертација ће предложити различите методе сарадње које међународне и локалне организације могу користити како би осигурале да се предвиђени циљеви претворе у стварност са високом извесношћу.

Оквирни списак литературе

1. Alesani, D. (2014). Results based management. In. E. Missoni & D. Alesani (Eds.), Management of international institutions and NGOs: Frameworks, practices, and challenges. New York, NY: Routledge.
2. AL-SAQIR, B.M.A., The Role of Humanitarian Actors in Localizing the Humanitarian Response. International Review of the Red Cross, 97(900), pp.1179-1208.
3. An open letter to International NGOs who are looking to 'localise' their operations by openDemocracy
4. Are we there yet? Localisation as the journey towards locally led practice: Models, approaches and challenges by ODI

5. Aschari-Lincoln, J. and Jäger, U.P., 2016. Analysis of determinants of revenue sources for international NGOs: Influence of beneficiaries and organizational characteristics. Nonprofit and Voluntary Sector Quarterly, 45(3), pp.612-629.
6. ATPUTHARAJAH, A. and WANGA, J., 2020. The impact of resource dependence on the localization of humanitarian action: the case of Kenya. Local engagement refugee research network paper, (10), pp.1-30.
7. Babbie, E. R. (2007). The practice of social research. Belmont, CA: Thomson Wadsworth
8. Baguios, A., King, M., Martins, A. and Pinnington, R., 2021. Are we there yet? Localisation as the journey towards locally led practice: Models, approaches and challenges.
9. Baker, S .E., & Edwards, R. (2012). How many qualitative interviews is enough? Retrieved from http://eprints.ncrm.ac.uk/2273/4/how_many_interviews.pdf
10. Balboa, C. M. (2015). The accountability and legitimacy of international NGOs. In W. E. DeMars & D. Dijkzeu (Eds). The NGO challenge for international relations theory. London, England: Routledge.
11. Baldwin, C.A., 2022. Shifting Power: Applying Ethical Leadership in the Pursuit of Locally Led Development (Doctoral dissertation, St. Thomas University).
12. Barbelet, V., 2019. Rethinking capacity and complementarity for a more local humanitarian action.
13. Barbelet, V., Davies, G., Flint, J. and Davey, E. (2021) Interrogating the evidence base on humanitarian localisation: a literature study. Executive summary. HPG literature review. London: ODI (https://odi.org/en/publications/interrogating-the-evidence-base-on-humanitarianlocalisation-a-literature-study)
14. Barbelet, V., Davies, G., Flint, J. and Davey, E., 2021. Interrogating the evidence base on humanitarian localisation.
15. Beagles, J.E., 2021. Humanitarian INGO governance arrangements and forms of coordination. Nonprofit Management and Leadership, 32(2), pp.241-262.
16. Becoming Locally Led as an Anti-Racist Practice: A Guide to Supporting INGOs by Bond, October 2022
17. Bond, G. (2021). From Hubris to Humility: Localisation and Legitimacy for International Non-Government Organisations (Doctoral dissertation, La Trobe University).
18. Bruschini-Chaumet, C., Shama, H., Othman, N. and van Hilten, M., 2019. The localization of aid in Jordan and Lebanon: Barriers and opportunities for women-led organizations. Action Aid.
19. Burger R., & Owens, T. (2011) Promoting transparency in the NGO sector: examining the availability and reliability of self-reported data. World Development, 2010, 38(9), 1263-1277
20. Chiibie, R.A. ed., 2008. Non-Governmental Organizations (NGOs) and sustainable development in sub-saharan Africa. Lexington Books.
21. Chu, T. C. (2015). Towards sustainable poverty alleviation: Building NGO accountability to beneficiaries in microenterprise development programs. Retrieved from http://eprints.qut.edu.au/86997/1/Thi%20Thanh%20Vien_Chu_Thesis.pdf

22. Decolonising Aid by Peace Direct
23. Dibie, R.A. ed., 2008. Non-Governmental Organizations (NGOs) and sustainable development in sub-saharan Africa. Lexington Books.
24. Dijkzeul, D., 2021. Making localization work: the everyday practice of three NGOs in South Sudan and Northern Uganda. Frontiers in Political Science, 3, p.716287.
25. Doherty, M., Cottrell, K., Berg, L. and Kifayat, A., 2015. Transformational Leadership.
26. Erdilmen, M. and Sosthenes, W.A., 2020. Opportunities and challenges for localization of humanitarian action in Tanzania. Local Engagement Refugee Research Network Paper, 8, pp.1-35.
27. Esmail, K., 2022. The Localization Agenda and its Effects on Humanitarian Operations: A Comparative Case Study of Haiti and Bangladesh.
28. EU guiding document on promoting equitable partnerships with local responders in humanitarian settings
29. Fernandez, S., & Rainey, H. (2012). Managing successful organizational change in the public sector. Management challenges, choices, and opportunities debating public administration. ASPA Series in Public Administration and Public Policy, 7-26. Ferris, E. (2010). Natural disasters, conflict, and human rights: Tracing the connections. Retrieved from http://www.brookings.edu/research/speeches/2010/03/03-naturaldisasters-ferris
30. Fitzpatrick, M., I. Cordua, T. Atim, A. Kattakuzhy, and K. Conciatori. (2023). "Co-investigators but with different power": Local voices on the localization of humanitarian research. Feinstein International Center, Friedman School of Nutrition Science and Policy at Tufts University and Network for Empowered Aid Response. Boston, MA.
31. Fletcher, A., Guthrie, J., Steane, P., Roos, G & Pike, S. (2003) Mapping stakeholder perceptions for a third sector organization, Journal of Intellectual Capital, 4(4), 505–527. Flick, U. (2009). An introduction to qualitative research. London: SAGE Publications. Fontaine, C., Haarman, A., & Schmid, S. (2006). The stakeholder theory. Retrieved from http://www.martonomily.com/sites/default/files/attach/Stakeholders%20theory.pdf Freeman, R. E. (1999). Response: Divergent stakeholder theory. The Academy of Management Review, 24(2), 233-236
32. Forward, W.U., 2012. Policy Paper. Policy.
33. Fostering Equitable North-South Civil Society Partnerships: Voices from the South by Rights CoLab / RINGO and WACSI
34. Framework to Decolonize Child & Youth Philanthropy by Elevate Children Funders Group, June 2023
35. Frennesson, L., Kembro, J., de Vries, H., Jahre, M., & Van Wassenhove, L. (2022). International humanitarian organizations' perspectives on localization efforts. International Journal of Disaster Risk Reduction, 83, 103410.
36. Gerring, J. (2011). Social science methodology: A unified framework. New York, NY: Cambridge University Press.

37. Hailey, J., 2002. Localization as an ethical response to internationalization. International Human Resource Management: A European Perspective, p.90.
38. Harvey, P. (2007). Cash-based responses in emergencies. Retrieved from http://www.odi.org/sites/odi.org.uk/files/odi-assets/publications-opinionfiles/265.pdf
39. https://civil-protection-humanitarian-aid.ec.europa.eu/what/humanitarian-aid/localisation_en
40. https://devinit.org/resources/global-humanitarian-assistance-report-2023/a-better-humanitarian-system-locally-led-action/ A better humanitarian system: Locally led action
41. https://disasterphilanthropy.org/resources/strengthening-local-humanitarian-leadership-philanthropic-toolkit/ Strengthening Local Humanitarian Leadership Philanthropic Toolkit
42. https://webassets.oxfamamerica.org/media/documents/Funding_The_Localization_Agenda_FINAL.pdf?_gl=1*12av99w*_ga*OTk3NDkzMjE3LjE3MDkwNjE1MDE.*_ga_R58YETD6XK*MTcwOTA2MTUwMC4xLjAuMTcwOTA2MTUwNC41Ni4wLjA FUNDING THE LOCALIZATION AGENDA Measuring progress of United States development and humanitarian assistance to local organizations MARGARET ADOMAKO AND MARC J. COHEN
43. https://www.interaction.org/wp-content/uploads/2021/01/NGO-Coordination-Structures-and-the-Localization-Debate.pdf NGO Coordination Structures and the Localization Debate
44. https://www.preventionweb.net/files/59895_localisationinpracticefullreportv4.pdf
45. Ingram, G., 2022. Locally Driven Development.
46. Jean, I., 2019. CASE STUDY: MERCY CORPS TRANSITION TO PARTNER MICROCREDIT FOUNDATION.
47. Kamboyo, S.H., Burdey, M.B. and dud din Khoso, I., 2021. LOCALIZATION OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT GOALS: EVALUATING FACTORS AFFECTING IMPLEMENTATION IN THARPARKAR SINDH. Journal of Management Research, 7(2), pp.1-17.
48. Keengwe, M., 1998. NGO roles and relationships: Partnership dilemmas for international and local NGOs (in Kenya) (No. 3). IIED.
49. Kuipers, E.H.C., Desportes, I. and Hordijk, M., 2020. Of locals and insiders: a "localized" humanitarian response to the 2017 mudslide in Mocoa, Colombia?. Disaster Prevention and Management: An International Journal, 29(3), pp.352-364.
50. Kumi, E., Yeboah, T., Kusi, N.K., Fomunjong, J.C. and Vandyck, C.K., SHIFTING THE NARRATIVE. Reimagining Civil Society Collaborations in Development, p.190.
51. Lees, J., McCommon, J., Sutton, K. and Flint, J., 2021. Bridging the intention to action gap: the future role of Intermediaries in supporting locally led humanitarian action. New York: IASC (https://interagencystandingcommittee. org/grand-bargain-official-website/bridging-intention-actiongap-future-role-intermediaries-supporting-locally-led-humanitarian-action).

52. Local systems: A framework for supporting sustained development by USAID
53. Localisation Re-imagined: Localising the sector vs supporting local solutions by ALNAP
54. Localization Performance Measurement Framework by NEAR Network
55. Lucatello, S. and Gómez, O.A., 2022. Understanding humanitarian localization in Latin America—as local as possible: but how necessary?. Journal of International Humanitarian Action, 7(1), pp.1-15.
56. Manzari, M., 2023. Shifting Power in the Humanitarian Sector: Why INGOs need to hand over control and how to do it.
57. MATHEKA, D.K. and MUNA, W.K., 2023. Capacity strengthening and localization of aid in Kenya. Reviewed Journal of Social Science & Humanities, 4(1), pp.685-694.
58. Mikeladze, A., 2023. Financial management role for NGOs.
59. Moshtari, M., Zaefarian, G. and Vanpouke, E., 2023. How Stakeholder Pressure Affects the Effectiveness of International-Local NGO Collaboration in Localization of Humanitarian Aid. Nonprofit and Voluntary Sector Quarterly.
60. Mulder, F., 2023. The paradox of externally driven localisation: a case study on how local actors manage the contradictory legitimacy requirements of top-down bottom-up aid. Journal of International Humanitarian Action, 8(1), p.7.
61. Murdie, A. and Davis, D.R., 2012. Looking in the mirror: Comparing INGO networks across issue areas. The Review of International Organizations, 7, pp.177-202.
62. Nikidehaghani, M. and Hui-Truscott, F., 2024. Localisation of Humanitarian Aid: A Case Study of Cambodian Children's Trust's Sustainable Development. Australasian Accounting, Business and Finance Journal, 18(1), pp.3-25.
63. O'Sullivan, M., 2008. Effective International Non-Governmental Organisation (INGO) and Local Non-Governmental Organisation (LNGO) partnerships in education programmes: a case study of an Irish INGO and its partner LNGOs in Ethiopia. Irish Educational Studies, 27(2), pp.159-176.
64. Participatory community-led development assessment tool by the Movement for Community-Led Development
65. Robillard, S., Atim, T. and Maxwell, D., 2021. Localization: A "landscape" report. Final Report to USAID, Bureau of Humanitarian Assistance.
66. Robinson, A. Prizewinning Dissertation 2017.
67. Roepstorff, Kristina (2020) A call for critical reflection on the localisation agenda in humanitarian action, Third World Quarterly, 41:2, 284-301, DOI: 10.1080/01436597.2019.1644160
68. Savard, M.C. and Dueñas, N., International NGOs as brokers of trust and control in the localization agenda: a case study from the Philippines.
69. Slim, H., 2021. Localization is self-determination. Frontiers in Political Science, 3, p.708584.
70. Stroup, S.S. and Wong, W.H., 2017. The authority trap: Strategic choices of international NGOs. Cornell University Press.
71. Temple, S., 2023. Locally-Led-Development in USAID's New Partnership Initiative (Doctoral dissertation, University of Colorado at Denver).
72. The Journey to Equitable Development ny Humentum, April 2023
73. The Power Awareness Tool by Partos

74. The Power of Ownership: Transforming US Foreign Assistance by Oxfam and Save the Children
75. Tran, L. and AbouAssi, K., 2021. Local organizational determinants of local-international NGO collaboration. Public Management Review, 23(6), pp.865-885.
76. Tran, L. and AbouAssi, K., 2021. Local organizational determinants of local-international NGO collaboration. Public Management Review, 23(6), pp.865-885.
77. Transforming Partnerships in International Cooperation by Peace Direct, September 2023
78. Van Brabant, K. and Patel, S., 2017. Understanding the localisation debate. ALNAP, London (https://www. alnap. org/help-libra ry/under stand ing-the-local isat i on-debate).
79. Vera, C.A., Brusola-Vera, M.L., Felizco, M.R. and Manlutac, J.I., 2021. Local Humanitarian Leadership: The View from Local Actors.
80. Wilkinson, Olivia (2023) Faith, Local Actors, and the Localization of International Humanitarian Response, https://doi.org/10.1093/oxfordhb/9780190076511.013.18
81. Yang, Y., 2022. Empowering or managing the locals? Within-organizational power relations and capacity building of Korean NGOs in Cambodia. Journal of International Development, 34(6), pp.1130-1144.
82. Wilkinson, Olivia (2023) Faith, Local Actors, and the Localization of International Humanitarian Response, https://doi.org/10.1093/oxfordhb/9780190076511.013.18
83. Barbelet, V., Davies, G., Flint, J. and Davey, E. (2021) Interrogating the evidence base on humanitarian localisation: a literature study. Executive summary. HPG literature review. London: ODI (https://odi.org/en/publications/interrogating-the-evidence-base-on-humanitarianlocalisation-a-literature-study)
84. Lucatello, S., Gómez, O.A. Understanding humanitarian localization in Latin America—as local as possible: but how necessary?. *Int J Humanitarian Action* **7**, 12 (2022). https://doi.org/10.1186/s41018-022-00120-3
85. Roepstorff, Kristina (2020) A call for critical reflection on the localisation agenda in humanitarian action, Third World Quarterly, 41:2, 284-301, DOI: 10.1080/01436597.2019.1644160
86. Fitzpatrick, M., I. Cordua, T. Atim, A. Kattakuzhy, and K. Conciatori. (2023). "Co-investigators but with different power": Local voices on the localization of humanitarian research. Feinstein International Center, Friedman School of Nutrition Science and Policy at Tufts University and Network for Empowered Aid Response. Boston, MA.
87. Bond, G. (2021). *From Hubris to Humility: Localisation and Legitimacy for International Non-Government Organisations* (Doctoral dissertation, La Trobe University).
88. Robinson, A. Prizewinning Dissertation 2017.
89. Frennesson, L., Kembro, J., de Vries, H., Jahre, M., & Van Wassenhove, L. (2022). International humanitarian organizations' perspectives on localization efforts. *International Journal of Disaster Risk Reduction*, *83*, 103410.

90. Lucatello, S., & Gómez, O. A. (2022). Understanding humanitarian localization in Latin America—as local as possible: but how necessary?. *Journal of International Humanitarian Action*, *7*(1), 1-15.
91. Manis, A. (2018). Cost-effectiveness in humanitarian aid: localisation programming.
92. Robillard, S., Atim, T., & Maxwell, D. (2021). Localization: A "landscape" report. *Final Report to USAID, Bureau of Humanitarian Assistance*.

Име и референце ментора

За ментора ове докторске дисертације предложена је проф. др Јозефина Беке-Тривунац, професор емеритус АЛФА БК Универзитета, која је на листи ментора за докторске студије. Поред објављених радова из ове области, професорка поседује и одговарајуће национално и међународно искуство у области менаџмента, управљања интерним контролама и корпоративним управљањем, које је стекла као дугогодишњи председник непрофитне организације "Удружење интерних ревизора Србије", афилијације Глобалног Института интерних ревизора (IIA Global).

Објављени радови из ових области

1. Agron Ferati, Jozefina Beke-Trivunac, Stefan Milojević, Localization, new concept of providing humanitarian aid, Revizor, 26: 2 (102-103), 2023, str. 57-60, DOI: 10.56362/Rev23102057F. (M53).
2. Beke-Trivunac Jozefina, Long-term value creation vs. Short-term returns (moving from the balance sheet to value sheet), Proceedings Book from the First International Scientific Conference" Covid-19 and Challenges of the Business World", ALFA BK University, March 25th 2021 Belgrade.
3. Beke-Trivunac, J., Malnar, D., The public financing of cycling sport in Serbia: Who pays, how much, and why?, Zbornika sa 12. Međunarodne naučne konferencije "Obrazovanje u sportu", ALFA BK Univerzitet, Fakultet za menadžment u sportu, Beograd, 2017.
4. Beke-Trivunac, J., Koncept materijalnosti sa stanovišta finansijskog i ne-finansijskog izveštavanja, Zbornika radova sa: FINIZ Međunarodna naučna konferencija Univerziteta Singidunum "Upravljanje finansijama u savremenim uslovima", Beograd, 4.12.2015, str. 41-44. ISBN 978-86-7912-616-0, DOI: http://dx.doi.org/10.15308/finiz-2015-41-44

Закључак

Комисија за оцену научне заснованости и подобности пријављене теме докторске дисертације кандидата Агрона Фератија констатује и закључује да је докторанд Агрон Ферати испунио предвиђене усове за израду докторске дисертације. Узевши у обзир актуелност теме, њен предмет, дефинисане циљеве и постављене хипотезе, теоријско-методолошки оквир, адекватност литературе, као и очекивани научни и друштвени допринос, Комисија сматра да су испуњени законски, статутарни и научно-стручни услови да се пријава теме Агрона Фератија прихвати.

Комисија предлаже Већу за последипломске студије АЛФА БК Универзитета да прихвати предложену тему докторске дисертације под називом:

„Локализација хуманитарних невладиних организација
ради бољег пружања хуманитарне помоћи и одговора на кризу"

и да сагласност докторанду Агрону Фератију за њену израду.

Комисија за оцену научне заснованости и подобности теме докторске дисертације

др Јозефина Беке-Тривунац, професор емеритус АЛФА БК Универзитета, ментор

др Гордана Мрдак, ванредни професор, АЛФА БК Универзитет, председник Комисије

Др Милош Крстић, виши научни сарадник, Природно математички факултет у Нишу, Универзитет у Нишу, члан

У Београду, 27. априла 2024. године